

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **N. R.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. et. Mgr. Markem Čechovským, Ph.D.
se sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4. 4. 2023 č. j. O-555181/S22099231/2022/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda ÚPV“) zamítl její rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2022 č. j. O-555181/D19040604/2019/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný podle § 4 písm. f) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„zákon o ochranných známkách“) zamítl přihlášku barevné obrazové ochranné známky zn. sp. O-555181 podanou žalobkyní, a to pro rozpor s veřejným pořádkem.

2. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 9. 4. 2019 přihlášku barevné obrazové ochranné známky zn. sp. O-555181 v provedení

(dále též jen „přihlašované označení“), a to pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

- (12) vozidla, dopravní prostředky pro pohyb po zemi, vodě nebo vzduchem;
 - (28) hry, hračky a výrobky určené ke hraní, zařízení na videohry, cvičební a sportovní potřeby, vánoční ozdoby;
 - (35) reklama, propagace, řízení obchodní činnosti, obchodní administrativa, kancelářské práce;
 - (41) vzdělávání, školení, zábava, sportovní a kulturní činnosti;
 - (42) vědecké a technické služby a související výzkum a projektování, průmyslová analýza a průmyslový výzkum, navrhování a vývoj počítačového hardwaru a softwaru;
 - (43) služby zajišťující stravování a nápoje, dočasné ubytování.
3. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím přihlášku podanou žalobkyní zamítl pro celý nárokový seznam výrobků a služeb. Konstatoval, že přihlašované označení svým obsahem a barevným provedením zcela jasně odkazuje na symbol Policie ČR

(dále též jen „symbol policie“), který je upraven vyhláškou č. 122/2015 Sb., o způsobu vnějšího označení, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky (dále jen „vyhláška o policejním označení“). Přihlašované označení tak odkazuje na konkrétní orgán veřejné moci a u průměrného spotřebitele může navodit dojem spojitosti se státem. Žalovaný zdůraznil, že přihlašované označení je vytýkána možnost navození spojitosti se policejním symbolem policie, nikoliv pravděpodobnost záměny či nedostatek rozlišovací způsobilosti. Jde o celkový dojem, jakým označení působí. V obou označení jsou shodné znaky: tvar kruhu s nápisem z velkých tiskacích písmen stejného fontu zevnitř kruhu, osmicípá hvězda, v jejímž středu je stylizovaný zelený čtyřlístek. Barevné provedení je rovněž stejné – černobílé vyjádření kruhu, textu i hvězdy. V obou případech je vnitřní čtyřlístek zelený.

4. Přihlašované označení žalovaný posoudil z hlediska průměrného spotřebitele, který by se s ním seznámil na trhu. Symbol policie je důvěrně známý všem obyvatelům České republiky. Spotřebitel se nezaměřil primárně na slovní prvek, ale bude upoután známým symbolem osmicípé hvězdy v kruhu se zeleným čtyřlístkem veprostřed. Povahu výrobků a služeb, pro které přihlašované označení žalobkyně přihlásila, žalovaný rozdělil žalovaný do dvou skupin. Služby třídy 28 a výrobky třídy 41 a 43 jsou spojeny s běžnou spotřebou, a spotřebitel jejich nákupu bude věnovat jen běžnou pozornost. U výrobků třídy 12 a služeb třídy 35 a 42 však lze pro jejich vyšší cenu předpokládat vyšší pozornost nakupujícího spotřebitele. Policejní symbol, který je přihlašovanému označení velmi podobný, je však natolik známý, že jeho napodobenina (přihlašované označení) se přičítá veřejnému pořádku pro celý seznam přihlašovaných výrobků a služeb. Veřejnost se dennodenně setkává s dopravními prostředky, které jsou označeny daným policejním symbolem, není proto z hlediska veřejného pořádku žádoucí, aby podobným symbolem označoval dopravní prostředky kdokoli jiný než Policie ČR. Panuje veřejný zájem na tom, aby byli policisté na první pohled rozpoznatelní a odlišitelní od jiných osob. Tímto symbolem Policie nadto označuje také drobné reklamní předměty, které distribuuje při veřejných preventivních akcích. Je také nepochybné, že součástí specializovaných policejních služeb jsou i vědecké a technické služby.
5. Symboly státních orgánů a označení na ně jasně odkazující nejsou způsobilé známkoprávní ochrany. Žalovaný proto uplatnil výhradu veřejného pořádku a zamítl přihlášku označení, které by mohlo deformovat uznávané standardy společenských hodnot, nebo by mohlo být nežádoucí z hlediska respektování státního zřízení a ochrany orgánů moci výkonné. Vymezil přitom obecná východiska pojmu *veřejný pořádek* v souvislosti se známkovým právem – obecně veřejnému pořádku odporují taková označení, která popírají pravidla, na nichž je třeba v podmínkách demokratického právního státu trvat. Pod tuto množinu žalovaný zařadil i označení, která se shodují s názvy státních institucí, orgánů veřejné moci či jejich činitelů či je napodobují, zvláště pak pokud jde o napodobení symbolu orgánu, který udržuje pořádek uvnitř státu. Veřejnému pořádku odporuje už jen ta skutečnost, že by státní symbol či jeho napodobenina měl sloužit k čistě komerčnímu účelu.
6. Prvostupňové rozhodnutí nepovažuje žalovaný za odklon od své dosavadní praxe, zejména od rozhodnutí o zápisu slovních ochranných známek obsahujících slovo „polda“ či „kriminálka“. Významný rozdíl oproti zmíněným ochranným známkám je přítomnost výrazného obrazového prvku, který odkazuje na notoricky známý symbol Policie ČR.
7. Předseda ÚPV se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil se závěry žalovaného. Žalovaný podle něj neurčitý právní pojem *veřejný pořádek* vysvětlil a aplikoval dostatečně a správně. Žalovaný vycházel primárně z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50, v němž soud pojem veřejný pořádek ve známkoprávním kontextu definoval, a žalovanému nepřisluší tyto závěry zpochybňovat. Žalovaný též přílehavě aplikoval rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 12. 12. 2019 ve věci T-683/18, Santa Conte v. EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM). Předseda ÚPV je přesvědčen, že vážnost a autorita státních institucí musí být respektována a garantována i ve známkoprávním smyslu a není možné, aby komerční subjekty měly finanční prospěch z napodobení symbolů užívaných výlučně státem. Takové chování je v kolizi s veřejným pořádkem a ve své podstatě i s dobrými mravy. Nežádoucí spojitost

s myšlenkami odporujícími základním myšlenkám demokracie předseda ÚPV spatřuje v možném utvoření si mylné asociace přihlašovaného označení s Policií ČR. Užíváním přihlašovaného označení by mohlo dojít ke znevážení či dokonce dehonestaci státního orgánu. Předseda ÚPV podotkl, že vítá nová, originální a kreativní označení výrobků a služeb, nemůže však posvěcovat zápis označení, která jsou způsobila zlehčit či jiným negativním způsobem ovlivnit vnímání státu či jeho orgánů spotřebitelskou veřejností.

8. Přihlašované označení kopíruje tvar pečeti ohraničené tučnou kružnicí, rozložení a zakřivení slovních prvků „POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY“ prvkem „RESTAURACE POCTIVÝ POLDA“, i ústřední motiv osmicípé hvězdy se zeleným čtyřlístkem. Předseda ÚPV nepřisvědčil žalobkyni, že přihlašované označení je toliko *volně inspirováno* symbolem Policie ČR, či že ho připomíná *pouze vzdáleně*; koncepce a uspořádání jeho jednotlivých prvků jsou jednoznačně uzmuty ze symbolu Policie ČR a nepokryté z něj vychází. Odlišný obsah slovních prvků, zmenšená velikost hvězdy, její černé provedení a zobrazení příborů v ní jsou rozdíly zcela marginální. Velikost hvězd se liší nepatrně (pokud nejsou označení vedle sebe, nelze rozdíl ani zaznamenat), povšimnutí si vidliček a lžiček vyžaduje důkladné vizuální soustředění. Pozornost spotřebitele je přitom ovlivněna paměťovou stopou, v běžné životní situaci při konfrontaci s přihlašovaným označením tedy lze předpokládat asociaci se symbolem Policie ČR, který zná. Slovo „polda“ nadto navozuje dojem spojitosti přihlašovaného označení s výkonem státní moci.
9. Ve vztahu k vymezení relevantní veřejnosti předseda ÚPV korigoval závěr žalovaného tak, že při uplatnění absolutní výluky zápisu dle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách není relevantní veřejností pouze ta veřejnost, jíž jsou nárokovány výrobky či služby určeny, ale i další osoby, které mohou být s daným označením konfrontovány náhodně. Rozsah a povaha nárokováných služeb a zboží proto není podstatný – podstatou výluky je absolutní nevhodnost označení jako takového, nikoliv jen ve vztahu k některým službám či výrobkům. I proto je třeba kritérium průměrného spotřebitele vztáhnout na jakéhokoliv obyvatele České republiky, který by se mohl střetnout s napodobeninou symbolu Policie ČR. Žalovaný toto kritérium zohlednil, jeho význam je však v dané věci mizivý. Podstatný je toliko závěr, že průměrným spotřebitel označení vnímá jako celek, což podporuje závěr žalovaného o vysoké podobnosti kolidujících označení. Jakkoliv žalovaný zkoumal „míru inspirace“ přihlašovaného označení symbolem policie, není zde řešena *pravděpodobnost záměny* coby relativního důvodu zápisné nezpůsobilosti. Hledisko pozornosti spotřebitele je významné právě v otázce pravděpodobnosti záměny, ve výluce s ohledem na veřejný pořádek je jeho význam upozaděn. Podstatným faktorem je širší spotřebitelské veřejnosti, která může být přihlašovaným označením negativně dotčena, a tu žalovaný vymezil správně.
10. Žalobkyně v rozkladu napadla závěr žalovaného o všeobecné známosti symbolu Policie ČR. Tvrdila, že žalovaný v tomto směru nahradil úvahu spotřebitele úvahou vlastní, což svou rozhodovací praxí zapověděl Nejvyšší správní soud. Předseda ÚPV však poukázal na to, že žalobkyní zmiňovaný rozsudek se zabývá vnímáním *přihlašovaného označení* spotřebitelem, zatímco žalovaný se vyjadřoval ke všeobecné známosti *symbolu Policie ČR*. Povědomí veřejnosti o symbolu Policie ČR zakotveného ve vyhlášce o policejním označení je žalovaný oprávněn vyhodnotit sám a předseda ÚPV jeho úvahy aproboval. Obyvatelé České republiky jsou s tímto symbolem intenzivně konfrontováni na vozidlech, úřadovnách, stejnokrojích či webových stránkách Policie ČR. Jinými slovy, spotřebitelské povědomí o

policii a jejích symbolech je obecně velmi vysoké. Zápisná způsobilost se nadto musí posuzovat pro celé území České republiky.

11. Dále žalobkyně v rozkladu polemizovala nad tím, že policejní vozy označené daným symbolem se pohybují rychle, a spotřebitel tedy tento symbol nezaznamená. Předseda ÚPV tuto argumentaci shledal nepřipadnou s tím, že symbol na vozidlech policie jednoznačně plní identifikační roli. Žalobkyně pominula, že vozidla mohou jet pomalu či být zaparkovaná. Není třeba empiricky dokazovat, že se relevantní veřejnost se symbolem policie hojně setkává, tento fakt totiž plyne ze samotného postavení tohoto bezpečnostního sboru ve státě. Žalobkyně též v rozkladu podotkla, že kulturní a vzdělávací akce, na nichž policie patrně rozdává i reklamní předměty, nejsou hlavní náplní tohoto bezpečnostního sboru. Tento argument použil žalovaný podle předsedy ÚPV v prvostupňovém rozhodnutí pouze podpůrně, plně reflektujíc, že jde o okrajové aktivity policie.
12. Předseda ÚPV neshledal nepřipustné odchýlení od dosavadní praxe. Obecný výklad pojmu veřejný pořádek žalovaný převzal z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50. Výluku veřejného pořádku při zápisech označení, jejichž vizuální podoba evokuje spojitost se symboly České republiky, žalovaný aplikuje běžně (předseda ÚPV v tomto směru odkázal na konkrétní spisové značky řízení vedených před žalovaným). O tom, že hodlá aplikovat výluku veřejného pořádku, v průběhu řízení žalovaný žalobkyni vyrozuměl a dal jí možnost se k tomuto názoru vyjádřit.
13. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně uplatnila čtyři okruhy žalobních námitek. V prvním z nich namítla, že žalovaný adekvátně nereagoval na její rozkladovou námitku nepřipustně extenzivního výkladu pojmu veřejný pořádek. Předseda ÚPV pouze odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50. Tuzemský právní řád ale nepřisuzuje soudním rozhodnutím precedenční povahu, mají pouze diskurzní závaznost. Žalobkyně navíc s pojetím veřejného pořádku, jak jej městský soud vymezil v uvedeném rozsudku nesouhlasí, a namítla, že tento názor musel i Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 3. 2020 č. j. 5 As 23/2019-19 mlčky korigovat. Žalovaný ani předseda ÚPV žalobkyni nevysvětlili, proč je její námitka nutnosti restriktivního výkladu pojmu veřejný pořádek lichá.
14. Druhým okruhem žalobních námitek žalobkyně brojila proti tomu, že výhradu veřejného pořádku žalovaný nesprávně vyložil a aplikoval. Právní názor, že jakákoliv spojitost či podoba se symbolem orgánu veřejné moci automaticky diskvalifikuje přihlašovanou ochrannou známku ze známkoprávní ochrany, je podle ní neudržitelný. Bylo povinností žalovaného komplexně vážit všechny zesilující a oslabující prvky jsoucí ve prospěch i neprospěch uplatnění dané výhrady. Pouhá spojitost se však veřejnému pořádku nepříčí. Žalobkyně trvá na tom, že přihlašované označení připomíná symbol policie vzdáleně, a že jeho dominantním prvkem je slovní část. Je třeba zohlednit existenci prvků oslabujících závěr o rozporu s veřejným pořádkem a v podstatě nejde o to, který prvek je dominantní. Poukázala na odlišnosti symbolu policie a přihlašovaného označení: jiné barvy ramen hvězd (černošedá oproti černé), vidličky a lžice v ramenou hvězd, které navádí dojem pohostinství, jiný tvar zeleného čtyřlístku, zmenšená velikost hvězdy. Také hovorové slovo „polda“ oslabuje reálnou spojitost s ozbrojeným bezpečnostním sborem. Žalovaný se mylí, že uvedené rozdíly nejsou způsobilé přeměnit sémantický obsah přihlašovaného označení.

Dostatečně obezřetný a informovaný spotřebitel vzhledem ke společenským a kulturním zvláštnostem spolehlivě rozezná, že přihlašované označení není oficiálním označením Policie ČR.

15. Námitkami shrnutými ve třetím okruhu žalobkyně vyjádřila nesouhlas s názorem, že v kontextu absolutní výluky zápisu je relevantní veřejností každý obyvatel České republiky. Domnívá se, že i v případě hodnocení označení pohledem veřejného pořádku je toto hodnocení třeba provádět ve vztahu k nárokováným službám a výrobkům. Ke každé z přihlašovaných kategorií bylo proto třeba určit, kdo je relevantní část veřejnosti, což žalovaný ani předseda ÚPV neučinili. Byť se metodické pokyny EUIPO, na které odkázala v rozkladu, týkaly otázky *zaměnitelnosti*, má žalobkyně za to, že jsou tyto pokyny přenositelné i na důvody absolutní zápisné nezpůsobilosti. Žalovaný navíc nenabídl žádná empirická data pro závěr, že všichni spotřebitelé v České republice mají velmi vysoké povědomí o Policii ČR, to je jen subjektivní názor žalovaného.
16. Čtvrtou žalobní námitkou žalobkyně vytkla žalovanému, že se bezdůvodně odchýlil od své ustálené rozhodovací praxe. Rozpornými s veřejným pořádkem žalovaný setrval shledává typicky označení teroristická či zločinná, podněcující rasismus, násilí, drogy či diskriminaci, anebo jména osob, které se zasloužily o stát. Přihlašované označení však do žádné z těchto kategorií nespadá. Žalobkyně důrazně odmítla, že by přihlašované označení odporovalo základním myšlenkám liberální západní demokracie tím, že by bylo způsobilé vyvolat asociaci s Policií ČR. Právě uvedený závěr prezentovaný v napadeném rozhodnutí je překvapivý, odvážný a zcela se vymyká běžnému chápání podobných případů. Správní orgán může vybočit ze své praxe jen ze závažných principiálních důvodů, s cílem chránit určité hodnoty. To dle žalobkyně evidentně není případ jí přihlašovaného označení.
17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Konstatoval, že je mu známo, že judikatura obecných soudů není obecně závazná, bylo by však porušením legitimního očekávání účastníků správních řízení, pokud by se od těchto závěrů správní orgány bezdůvodně odchylovaly. Souhlasí s tím, že výhrada veřejného pořádku by se měla užívat restriktivně, to ale neznamená, že by se neměla užívat vůbec. Přihlašované označení se liší od symbolu policie jen ve snadno přehlédnutelných detailech a zcela jasně z tohoto symbolu vychází, což veřejnému pořádku odporuje. Ačkoliv žalovaný nemůže žalobkyni zabránit ve faktickém užívání tohoto označení, odmítl mu poskytnout veřejnoprávní ochranu. Žalovaný nezamítl přihlášku „automaticky“ a nemyslí si, že jakákoliv spojitost označení s orgány veřejné moci je ze zápisu diskvalifikována. Důkladně porovnal symbol policie a přihlašované označení. Jsou podle něj takřka totožná a vizuální (grafické) rozdíly jsou marginální a nezpůsobilé tato označení odlišit. S odkazem na judikaturu SDEU žalovaný setrval na závěru, že pro účely posouzení nezpůsobilosti zápisu z důvodu rozporu s veřejným pořádkem je relevantní veřejností široká veřejnost, tedy nejen ta, již se nárokované výrobky a služby přímo dotýkají. Co se týče argumentu, jímž je mu vytýkán odklon od ustálené praxe, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že se této praxe i nadále drží, protože nedávno zamítl například přihlášku označení „POLICIE V AKCI“, a to rovněž podle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách, protože vyvolávala asociaci se státní institucí.

18. Při ústním jednání před soudem konaném dne 18. 4. 2024 žalobkyně odkázala na žalobu a v ní uplatněné námitky s tím, že v dané věci je mezi stranami spor o výklad neurčitého právního pojmu veřejný pořádek. Žalovaný tento pojem nevyložil ve vztahu k projednávané věci, jak požaduje judikatura. V napadeném rozhodnutí chybí úvaha, jakým konkrétním způsobem by mohlo v důsledku zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek dojít k narušení veřejného pořádku. Žalovaný to dovozuje z pouhé podobnosti porovnávaných označení. Vzhledem k tomu, že přihlašované označení mělo sloužit k označení restaurace, je ovšem jeho záměna s policejním symbolem v podstatě vyloučena. Dle mínění žalobkyně neobstojí ani argumentace týkající se nepřípustnosti označení automobilu přihlašovaným označením, protože přítomnost znaku na automobilu nemá z hlediska zákona o silničním provozu význam a policie nadto užívá i neoznačené vozy.
19. Žalovaný při jednání před soudem odkázal na napadené rozhodnutí a na vyjádření k žalobě. Převzetí výkladu pojmu veřejný pořádek obsaženého v rozsudku Městského soudu v Praze bylo dle jeho názoru zcela v pořádku. Názvy či symboly chráněné zákonem o policii či prováděcí vyhláškou jsou vyhrazeny jen pro užití související s činností policie. Záleží na tom, jak silná je asociace přihlašovaného označení s chráněným motivem. Celkový dojem přihlašovaného označení je velmi podobný policejnímu symbolu, což zakládá rozpor s veřejným pořádkem.
20. Soud při jednání provedl ex officio důkaz dvěma kopiemi vyobrazení policejního symbolu, která jsou v internetové databázi označení požívajících ochrany podle článku 6ter Pařížské úmluv spravované WIPO (www.wipo.int) pro Českou republiku zapsána pod čísly CZ45 a CZ47 (č. l. 53 a 54 soudního spisu). K dotazu soudu, z jakého důvodu při rozhodování v dané věci neaplikoval také ustanovení § 4 písm. i) zákona o ochranných známkách, žalovaný uvedl, že přihlašované označení se od policejního symbolu v něčem odlišuje, obsahuje například slovo „POLDA“, a proto zřejmě Úřad zápis v databázi WIPO nezohlednil. Žalobkyně k tomu prostřednictvím právního zástupce uvedla, že důvodem neaplikace zmíněného ustanovení byla asi skutečnost, že policie nemůže dát souhlas k užití daného označení.
21. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
22. Podle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách se do rejstříku nezapíše označení, které je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.
23. Podle § 4 písm. i) zákona o ochranných známkách se do rejstříku nezapíše označení, které obsahuje označení požívající ochrany podle článku 6ter Pařížské úmluvy¹, k jehož zápisu nebyl dán souhlas příslušnými orgány.
24. Podle čl. 6ter odst. 1 písm. a) Pařížské úmluvy se unijní země se shodly na tom, že odmítnou nebo zruší zápis a že vhodnými opatřeními zakáží, aby bez zmocnění příslušných míst bylo užíváno jako tovární nebo obchodní známky nebo jako částí těchto známek, erbů, vlajek a

¹ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. 12. 1900, ve Washingtonu dne 2. 6. 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 81/1985 Sb.

jiných znaků státní svrchovanosti unijních zemí, úředních zkušebních, puncovních a záručních značek u nich zavedených, jakož i každých napodobení z hlediska heraldického.

25. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Žalobkyně v první řadě brojila proti tomu, že žalovaný ani předseda ÚPV dostatečně nereagovali na její námitku, že pojem veřejný pořádek je třeba vykládat restriktivně, a že celkově nedostatečně vysvětlili, jak přesně se přihlašované označení přičítá veřejnému pořádku. Odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9 A 56/2016-50, resp. jeho citování dle mínění žalobkyně nestačí. Fakticky tedy žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
27. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vždy vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů není rozhodnutí, v jehož odůvodnění se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesených námitek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008 č. j. 7 Afs 212/2006-76 a rozsudek téhož soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 92/2012-45). Přitom je třeba zdůraznit, že správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje odlišný názor od názoru účastníka řízení, který přesvědčivě zdůvodní, a tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně *implicite* – vypořádá (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009 č. j. 9 Afs 70/2008-13, ze dne 28. 5. 2009 č. j. 9 Afs 70/2008-13 a ze dne 21. 12. 2011 č. j. 4 Ads 58/2011-72, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09 a ze dne 11. 3. 2010 sp. zn. II. ÚS 609/10). Nesouhlas žalobkyně s odůvodněním a závěry napadeného rozhodnutí nezakládá jeho nepřezkoumatelnost (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2022 č. j. 7 As 217/2021-43). Nejvyšší správní soud se rovněž výslovně vyjádřil k posuzování přezkoumatelnosti správních rozhodnutí, jejichž jádrem je výklad a aplikace neurčitého právního pojmu (jako tomu je i v této věci). V rozsudku ze dne 22. 3. 2007 č. j. 7 As 78/2005-62 uvedl následující: „Soud musí mít možnost přezkoumat, zda interpretace a aplikace neurčitého právního pojmu správním orgánem je v souladu se zákonem, jaké podklady pro své rozhodnutí k tomu správní orgán soustředil, zda tak učinil v rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout a zda jeho zjištění s těmito podklady nejsou v logickém rozporu. Jestliže takový přezkum možný není, je rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné.“
28. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Z jeho odůvodnění jsou bez obtíží seznatelné důvody, které předsedu ÚPV vedly k závěru, že přihlašované označení odporuje korektivu veřejného pořádku. Odůvodnění obsahuje jak obecné vymezení tohoto neurčitého právního pojmu, tak konkrétní skutečnosti, které odůvodňují jeho aplikaci v projednávané věci. Žalovaný dospěl k tomu, že přihlašované označení je natolik podobné symbolu Policie ČR, že by si jej obyvatelé České republiky mylně spojili s tímto bezpečnostním sborem, což by sbor mohlo znevážit či negativně ovlivnit. Za relativně samostatný důvod rozporu s veřejným pořádkem pak žalovaný označil to, že by napodobenina státního symbolu sloužila ke komerčním účelům. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tudíž naprosto

zřejmé, proč žalovaný přihlášku žalobkyně zamítl. Soud nepřisvědčil ani tvrzení žalobkyně, že jí nebylo vysvětleno, proč je její námitka o nutnosti restriktivního výkladu pojmu veřejný pořádek lichá. Tím, že žalovaný a následně i předseda ÚPV vysvětlili, z jakých důvodů je třeba výhradu veřejného pořádku v tomto případě aplikovat, žalobkyni na tuto námitku *de facto* odpověděli.

29. Dále se soud zabýval souborem žalobních námitek, jimiž žalobkyně vytýkala žalovanému, že vycházel z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50. Je třeba zdůraznit, že závěry obsažené v tomto rozsudku, jež soud shrne níže, obstály i v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud je v rozsudku ze dne 16. 3. 2020 č. j. 5 As 23/2019-18 aproboval, přičemž provedl pouze jedinou jemnou korekci dílčího závěru městského soudu, která však paradoxně vyvrací argumentaci ohledně relevantní veřejnosti, kterou žalobkyně uplatnila ve třetím žalobním bodu. Městský soud v Praze totiž v bodě 32 rozsudku ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50 uvedl, že „*i v případě hodnocení označení optikou § 4 písm. f) zákona č. 441/2003 Sb. třeba provádět posouzení známky ve vztahu k nárokovaným výrobkům a službám*“. Nejvyšší správní soud však k tomu v bodě 38 rozsudku ze dne 16. 3. 2020 č. j. 5 As 23/2019-18 uvedl, že „*relevantní veřejnost nemůže být pro účely průzkumu důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001 [pro rozpor s veřejným pořádkem] omezena na veřejnost, které jsou výrobky a služby, pro které je zápis požadován, přímo určeny*“. Žádná jiná (byť nemá) názorová korekce se v tomto rozsudku Nejvyššího správního soudu nenachází.
30. Žalobkyně nemá pravdu v tom, že výhradu veřejného pořádku správní orgány obou stupňů opřely toliko o odkaz na výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze. Žalovaný neustrnul na pouhém opakování obecných východisek aplikace veřejného pořádku, která Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50 vymezil, ale náležitě zohlednil individuální specifika daného případu a vysvětlil, proč nelze přihlašované označení zapsat jako ochrannou známku.
31. Nedůvodná je i dílčí žalobní námitka, že žalovaný přisuzuje výše zmíněnému rozsudku Městského soudu v Praze precedenční účinky. Je pravdou, že žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 8) mírně zavádějícím způsobem odkázal na § 78 odst. 5 s. ř. s., podle něhož je v dalším řízení správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Zde se však nejedná o instanční závaznost, neboť šlo o řízení v jiné věci, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50 tudíž pro žalovaného formálně závazný při rozhodování v nyní projednávané věci nebyl. Žalovaný nicméně nikterak nepochybil, jestliže se obecných závěrů vymezených soudem, resp. soudy obou stupňů držel pro jejich přesvědčivost a obecnost. Taková práce s judikaturou obecných soudů je obecně žádoucí (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2020 sp. zn. II. ÚS 4029/19).
32. Lze uzavřít, že prvostupňové a napadené rozhodnutí obsahují srozumitelné a přesvědčivé vysvětlení toho, co žalovaný obecně považuje za veřejný pořádek a proč zápis přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek veřejnému pořádku odporuje. Žalovaný k tomuto vysvětlení podpůrně využil soudní judikaturu, která doposud nebyla překonána. Obě rozhodnutí jsou tedy plně přezkoumatelná.

33. Další žalobní námitkou žalobkyně brojila proti samotnému závěru správního orgánu, že přihlašované označení je v rozporu s veřejným pořádkem. Při posuzování této námitky soud vycházel z těchto podob označení:

		
symbol Policie ČR dle vyhlášky o policejním označení	přihlašované označení	označení č. CZ45 v databázi označení dle čl. 6ter Pařížské úmluvy (WIPO)

34. Soud předně nesouhlasí se žalobkyní, že přihlašované označení připomíná policejní symbol pouze vzdáleně. I laikovi, který se denně nezabývá podobností rozličných označení, totiž musí být na první pohled zřejmé, že přihlašované označení je svým provedením velmi podobné policejnímu symbolu, a, jak trefně uvedl žalovaný, nepokrytě z něj vychází. Žalovaný na stranách 13 až 15 napadeného rozhodnutí zevrubně popsal, které prvky kruhového emblému upoutají pozornost spotřebitele jako první a které rozdílné prvky spotřebitel naopak odhalí až po podrobném prozkoumání přihlašovaného označení. Soud s tímto hodnocením správního orgánu bez výhrad souhlasí, a proto nemůže dát za pravdu žalobkyni, že odlišnosti porovnávaných označení (jiný tvar lístků čtyřlístku, odlišný slovní prvek, zmenšená hvězda či přibory v ní zobrazené) jsou natolik významné, aby byly způsobilé zvrátit úsudek žalovaného o podobnosti daných symbolů. Ve spojitosti s tím, že policejní symbol je občanům České republiky důvěrně znám (k tomu viz níže), lze důvodně předpokládat, že spotřebiteli se při prvním letmém shlédnutí přihlašovaného značení vybaví právě policejní symbol a teprve po důkladnějším pohledu může odhalit odlišné prvky. Vysoká podobnost daných znaků přitom není náhodná. To, že se žalobkyně při tvorbě přihlašovaného označení policejním symbolem výrazně inspirovala, lze dovodit z toho, že její znak obsahuje slovo *polda*, což je hovorové označení pro policistu s možnou mírně negativní konotací. Přihlašované označení mělo dle žalobkyně sloužit k označení a propagaci stravovacího zařízení s názvem *Restaurace u poctivého poldy*. Spojitost je tudíž nikoliv jen vizuální, ale i obsahová.
35. Ani v případě, že pozorný spotřebitel odhalí rozdílné prvky, jimiž se přihlašované označení liší od policejního symbolu, není jisté, že vyloučí jeho spojení s bezpečnostním sborem. Je totiž možné, že pro tak očividnou podobu se bude domnívat, že přihlašované označené je jakousi „zábavnou variantou“ policejního symbolu, kterou Policie ČR zvyšuje povědomí o svých aktivitách.
36. Lze shrnout, že přihlašované označení je zjevnou napodobeninou policejního symbolu. Zbývá vyřešit hlavní předmět sporu, tedy zda by zápis takové napodobeniny jako ochranné známky odporoval veřejnému pořádku.
37. Nejprve soud považuje za vhodné připomenout, že veřejný pořádek je tzv. neurčitým právním pojmem. Význam, obsah a rozsah tohoto pojmu je fluidní v místě a čase, jakož i v právním odvětví jeho uplatnění. Při jeho aplikaci musí správní orgány nejprve obecně vymezit, jaké případy do rámce tohoto pojmu mohou teoreticky spadat, a posléze zvážit

skutkové i právní okolnosti daného případu a určit, zda daná situace spadá pod tento neurčitý právní pojem. Je proto nedůvodná dílčí námitka, že „žalovaný není jakýmsi ochráncem hodnot či zájmů veřejného pořádku“. Pokud zákonodárce svěřil žalovanému pravomoc zamítnout přihlášku ochranné známky pro rozpor s veřejným pořádkem, uložil mu tím též povinnost tento neurčitý právní pojem vykládat a aplikovat. V oblasti známkového práva proto žalovaný ochráncem veřejného pořádku je.

38. Na tomto místě považuje soud za vhodné shrnout obecné závěry obsažené v jeho rozsudku ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 56/2016-50, který se týkal slovního označení „Kriminálka Západ“. Soud v něm vyložil, že rozporná s veřejným pořádkem jsou označení, která odporují pravidlům, na nichž je třeba v podmínkách demokratického právního státu bezvýhradně trvat, tj. především principům a zásadám, na nichž je Česká republika ve smyslu čl. 1 odst. 1 Ústavy založena. Zejména půjde o označení rozporná s principem rovnosti a zákazu diskriminace, jakož i ta, která odporují pojetí lidských práv a základních svobod. Nicméně v širším smyslu to budou rovněž označení, jež by v konkrétním případě byla způsobilá ohrozit veřejný klid či spořádané soužití ve společnosti, či která by nereflektovala bezpečnostní předpisy či normy sloužící k ochraně tělesné integrity. Mohou to být i taková označení, která se shodují s názvy státních institucí, orgánů veřejné moci či ústavních činitelů.
39. Pro nyní projednávanou věc není bez významu, že Městský soud v Praze v minulosti v obdobné věci (zamítnutí přihlášky slovního označení „Kriminálka Brno“) v rozsudku ze dne 9. 8. 2018 č. j. 9 A 52/2016-46 výslovně připustil, že snaha o monopolizaci práv na užívání oficiálních označení orgánů veřejné moci k soukromým zájmům může spadat do množiny výše uvedených případů. Zdůraznil však, že odepření zápisu označení z důvodu jeho rozporu s veřejným pořádkem je vyhrazeno situacím, kdy bude dán *zřejmý* rozpor s výše shrnutými standardy. I tyto závěry potvrdil Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 9. 7. 2020 č. j. 5 As 300/2018-23.
40. Soud souhlasí se žalovaným, že riziko asociace přihlašovaného označení s bezpečnostním sborem se přičítá veřejnému pořádku. Podobnost daných označení je problematická hned v několika směrech, na něž správní orgány obou stupňů oprávněně poukázaly. Za nejvýznamnější považuje soud to, že spotřebitel by mohl výrobky a služby nesoucí přihlašované označení vnímat jako výrobky a služby pocházející od příslušné bezpečnostní složky státu. Pokud by přihlašovaným označením bylo označeno vozidlo, mohl by se spotřebitel mylně domnívat, že se v něm nacházejí příslušníci bezpečnostního sboru (k tomu je třeba poznamenat, že při zhlédnutí jedoucího vozidla by spotřebitel jen velmi obtížně, pokud vůbec, dokázal rozpoznat prvky, jimiž se přihlašované označení liší od policejního symbolu). Totéž platí i pro označení restauračního zařízení – spotřebitel, který by si přihlašované označení spojil s Policií ČR, by se mohl mylně domnívat, že se jedná o stravovací zařízení primárně určené pro policisty. Dalším důvodem rozporu přihlašovaného označení s veřejným pořádkem je to, že pokud by se přihlašované označení stalo ochrannou známkou, spotřebitel by mohl jím označeným službám a výrobkům nedůvodně přisuzovat vlastnosti a původ, které nemají. Vlastník takové ochranné známky by tak neoprávněně těžil z podobnosti své ochranné známky s policejním symbolem. Konečně soud vidí rozpor s veřejným pořádkem také v tom, že předmětná napodobenina policejního symbolu je způsobilá pohanět celý bezpečnostní sbor. Spotřebitel, jenž by všiml odlišných znaků

v přihlašovaném označení, by se mohl domnívat, že jde o parodii oficiální „pečetě“ ozbrojeného bezpečnostního sboru. Slovní prvek přihlašovaného označení obsahuje sousloví „pocitivý polda“, což nutně nemusí, ale může být vykládáno i jako ironie či snaha o znevažování příslušníků bezpečnostního sboru.

41. Jedna z mnohých definic vymezuje pojem veřejného pořádku jako takový stav věcí, který vylučuje či omezuje nebezpečí veřejné poruchy, tzn. poruchy způsobilé ohrozit kohokoli (TELEC, Ivo. *Pocitivost a důvěra, dobrá víra, dobré mravy, veřejná morálka a veřejný pořádek*. Právní rozhledy, 2011, č. 1, str. 1-6). Jako stav opačný autor článku označuje s nadsázkou jako „veřejný nepořádek“. Stav, v němž by stát poskytoval veřejnoprávní ochranu označení, které napodobuje symbol Policie ČR, čímž mate obyvatele České republiky, znevažuje tento symbol a generuje jejímu vlastníku zisk v důsledku užívání označení, jež se policejnímu symbolu podobá, lze bezpochyby označit za veřejný nepořádek. Žalovaný tedy výhradu veřejného pořádku vznesl a aplikoval správně.
42. Nad rámec výše uvedeného soud považuje za potřebné uvést, že přihlašované označení je absolutně nezpůsobilé k zápisu do rejstříku ochranných známek rovněž podle § 4 písm. i) zákona o ochranných známkách, neboť se jedná o napodobeninu označení požívajícího ochrany dle čl. 6ter Pařížské úmluvy. Soud provedeným dokazováním zjistil, že v databázi znaků státní svrchovanosti, úředních zkušebních, puncovních a záručních značek dle čl. 6ter Pařížské úmluvy, kterou vede WIPO, je od 30. 3. 2012 pod evidenčním číslem CZ45 zapsán symbol, slovně označený jako „státní emblém“, který je vyobrazen v tabulce výše. Až na barvu vnitřního čtyřlístku (namísto zelené má černou barvu) je totožný s policejním symbolem, jehož podoba je stanovena vyhláškou o policejním označení. Policejní symbol v barevném provedení (se zeleným vnitřním čtyřlístkem) je v databázi označení dle čl. 6ter Pařížské úmluvy zapsán pod č. CZ47. Není pochyb o tom, že přihlašované označení je napodobeninou tohoto znaku (policejního symbolu), a že k zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek nebyl dán souhlas příslušnými orgány.
43. Na správnosti závěrů žalovaného však nic nemění, že je zde dán ještě další důvod zápisné nezpůsobilosti přihlašovaného označení. Čl. 6ter Pařížské úmluvy totiž zapovídá zápis označení symbolů státní svrchovanosti z týchž důvodů, k nimž dospěl žalovaný aplikací korektivu veřejného pořádku.
44. Žalobkyně poukazuje na to, že přihlašované označení samo o sobě není symbolem kriminálním, nehlásá myšlenky přičící se lidské důstojnosti a nepodrývá demokratické zřízení republiky. To je sice pravda, ovšem zároveň to neznamená, že s veřejným pořádkem není v rozporu takové označení, které napodobuje znak Policie ČR.
45. Žalobkyně výslovně namítla, že prvky, jimiž se přihlašované označení liší od policejního symbolu, ve svém souhrnu oslabují závěr žalovaného o rozporu s veřejným pořádkem. Odkázala přitom na rozsudek SDEU ze dne 12. 12. 2019 ve věci T-683/18, Santa Conte v. EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM) v němž SDEU uvedl: „je zejména třeba vymezit, jaké je vnímání relevantní veřejnosti s ohledem na všechny prvky tvořící označení, které je předmětem přihlášky ochranné známky“. Přesně to však žalovaný v nyní projednávané věci učinil – podrobně popsal všechny prvky přihlašovaného označení, a to jednotlivě i v jejich

souhrnu, konstatoval jejich vizuální a sémantickou podobnost s policejním symbolem a zasadil případ do kontextu České republiky, kde je policejní symbol všeobecně znám.

46. Soud uzavírá, že námitky, jimiž žalobkyně zpochybňovala rozpor přihlašovaného označení s veřejným pořádkem, jsou nedůvodné.
47. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně zpochybnila závěr předsedy ÚPV, že při aplikaci výluky veřejného pořádku je třeba vymezit relevantní veřejnost ve vztahu k nárokováným výrobkům a službám.
48. Jak správně podotkl žalovaný, pojem relevantní veřejnosti hraje zásadní úlohu při zkoumání, zda má označení rozlišovací způsobilost, tj. zda je schopné pro specifický okruh osob plnit základní funkci ochranné známky, a to funkci identifikační. Relevantní veřejností proto bude okruh osob (zpravidla to budou spotřebitelé a koncoví uživatelé dotčených výrobků a služeb), jehož významná část díky danému označení rozpozná, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od určitého podniku [rozsudek SDEU ze dne 12. 9. 2007 ve věci T-141/06 Glaverbel v. OHIM (Struktura povrchu skla)].
49. Žalovaný však nehodnotil, zda má přihlašované označení rozlišovací způsobilost, ale zabýval se otázkou, zda by jeho zapsání do rejstříku ochranných známek neporušilo dobré mravy či veřejný pořádek, protože se podobá symbolu policie. Ani při tomto hodnocení není možné zcela pominout hledisko relevantní veřejnosti, protože i zde je třeba zasadit posuzované označení do společenského kontextu, v němž má potenciál dobré mravy či veřejný pořádek narušit. Zpravidla však nebude možné „zúžit“ relevantní veřejnost pouze na spotřebitele konzumující dotčené služby a výrobky, protože dobré mravy a veřejný pořádek jsou korektivny celospolečenské, všeobjímající, a vlastní zpravidla většímu regionu a skupině osob.
50. Na tomto místě soud považuje za vhodné shrnout závěry evropské i tuzemské rozhodovací praxe, jež dovodila, v jakých případech je třeba hodnotit přihlašované označení ve vztahu k výrobkům a službám, které si pro něj přihlašovatel nárokuje, i v případě absolutní zápisné nezpůsobilosti.
51. SDEU v minulosti dovedl, že pro určení rozpornosti označení s dobrými mravy je důležité vnímání relevantní veřejnosti ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám v rozsudku ze dne 13. 9. 2005 ve věci T-140/02, Sportwetten GmbH Gera v. OHIM. Jednalo se o případ, v němž přihlašovatel navrhl zapsat jako ochrannou známku označení pro služby, které však měl příslušnými úřady v Německu zakázáno nabízet a dělat na ně reklamu. SDEU dospěl k závěru, že tato samotná okolnost nezpůsobuje, aby byla daná ochranná známka v rozporu s dobrými mravy či veřejným pořádkem.
52. V rozsudku ze dne 24. 1. 2018 ve věci T-69/17 Constantin Film Produktion GmbH v EUIPO (Fack Ju Göhte) SDEU dovedl, že „přezkum otázky, zda označení, jehož zápis (...) je požadován, je v rozporu s dobrými mravy, vyžaduje analýzu všech prvků charakterizujících daný případ za účelem určení způsobu, jakým by relevantní veřejnost takové označení vnímala v případě, že bude toto označení užívat jako ochrannou známku pro požadované výrobky nebo služby.“ V tomto rozsudku SDEU vysvětlil, že bytí je samotné slovní označení „Fack Ju

Göhte“ samo o sobě vulgární, je třeba přihlídnout k společenskému kontextu i povaze navrhovaných služeb, které má označovat.

53. Velký odvolací senát v rozhodnutí R 0495/2005-G dále povolil zápis slovní známky „SCREW YOU“ pro kondomy a sexuální hračky, ale nikoliv pro výrobky ve třídách 9, 25, 28, a 33, s nimiž by se mohla setkat širší veřejnost. V rozhodnutí uvedl, že osoba, která navštěvuje sexshop nebo stránky se sexuálními produkty, nebude pohoršena ochrannou známkou obsahující takto hrubé výrazivo sexuální povahy [Charvát, R. (§ 4 Absolutní důvody) In: Koukal, P. a kol. Zákon o ochranných známkách. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2017].
54. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 7. 12. 2022 č. j. 8 As 2/2021-26 přihlásil k výše shrnutým závěrům SDEU ve věci T-140/02. Zdůraznil ale, že přihlašovatel slovního označení „KUŘBABA“ nárokoval přihlášení označení pro příliš širokou paletu výrobků a tříd. Mohla by se s ním proto setkávat široká veřejnost, která by se mohla cítit dotčená předmětným vulgarismem.
55. Jednotícím prvkem výše uvedené kazuistiky je, že v některých případech je možné (resp. nutné) „závadnost“ přihlašovaného označení hodnotit pouze ve vztahu k nárokováným výrobkům a službám, protože jen ve vztahu k nim by bylo (anebo naopak nebylo) způsobilé narušit dobré mravy či veřejný pořádek. V těchto případech tak bude třeba vymezit relevantní veřejnost pro dané výrobky a služby, tj. jejich spotřebitele a koncové uživatele.
56. SDEU ovšem opakovaně dovodil, že pro účely přezkumu důvodu pro zamítnutí podle čl. 7 bodu 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 (tedy pro rozpor s dobrými mravy či veřejným pořádkem) nemůže být relevantní veřejnost omezena na veřejnost, které jsou přímo určeny výrobky a služby, kterých se týká přihláška k zápisu. Vyzdvihl přitom tu skutečnost, že označení, na která se vztahuje tento důvod zápisné nezpůsobilosti, jsou urážlivá nejen pro veřejnost, které jsou určeny výrobky a služby, na které se toto označení vztahuje, ale rovněž pro jiné osoby, které se s tímto označením náhodně setkají ve svém každodenním životě, aniž by se o ně zajímaly [rozsudek SDEU ze dne 5. 10. 2011 ve věci T-526/09 PAKI Logistics GmbH v OHIM, nebo ze dne 14. 11. 2013 ve věci T-54/13 Etag Trade Mark Company GmbH & Co. KG v OHIM, anebo ze dne 12. 12. 2019 ve věci T-683/18, Santa Conte v. EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)].
57. Dva výše uvedené judikatorní přístupy se nepopírají, nýbrž se navzájem doplňují. Jejich komplementaritu lze shrnout takto: v případě uplatnění absolutní výluky podle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách není relevantní veřejnost omezena na veřejnost, pro kterou jsou nárokovány výrobky a služby určeny, ledaže se jedná o natolik výjimečný vztah přihlašovaného označení s nárokovanou službou či výrobkem anebo o natolik specifický společenský kontext, že je třeba tento vztah zohlednit.
58. Žalovaný vzal v projednávané věci v úvahu, že policejní symbol je dobře znám v zásadě všem obyvatelům České republiky, a proto poměrně široce určil i relevantní veřejnost. Soud s tímto postupem vzhledem k výše předestřeným východiskům souhlasí. Každý dospělý obyvatel České republiky (anebo přinejmenším jejich drtivá většina), který by byl

konfrontován s výrobky či službami, jež si žalobkyně pro přihlašované označení nárokuje, by se mohl mylně domnívat, že se jedná o výrobky a služby Policií ČR zajišťované nebo s její činností související. Povaha žalobkyní nárokováných výrobků a služeb je nadto značně široká. Rozhodně není pravdou, že přihlašované označení mělo sloužit toliko k označení restaurace - podle přihlášky žalobkyně mínila přihlašované označení užívat ve spojitosti s vozidly či hračkami, dále mínila skrze takovou ochrannou známku propagovat svou obchodní činnost, označovat jí stravovací služby a dočasné ubytování a v neposlední řadě chtěla přihlašované označení užívat ve spojení se vzdělávacími, vědeckými a sportovními aktivitami. Okruh přihlašovaných výrobků a služeb byl tedy v přihlášce vymezen skutečně velmi široce, přičemž se nejednalo o výrobky a služby, jež by byly určeny jen pro specifický okruh spotřebitelů.

59. Žalobkyně vznesla rovněž dílčí námitku, že žalovaný nepředložil žádná empirická data, na nichž zbudoval závěr o rozporu všech nárokováných služeb a výrobků s veřejným pořádkem, a že nestačí konstatování, že obyvatelé České republiky mají vysoké spotřebitelské povědomí o Policii ČR. Žalobkyně se tím snaží problematiku výhrady veřejného pořádku uchopit skrze zásady, které ovládají posuzování otázky zaměnitelnosti a rozlišovací způsobilosti, tedy situace, kdy si konkurují dvě ochranné známky, anebo kdy se posuzuje schopnost jednoho označení odlišit se od všech ostatních. Pokud ovšem žalovaný posuzuje (ne)soulad přihlašovaného označení s veřejným pořádkem, je otázka toho, jak hluboké je povědomí obyvatel České republiky o policejním symbolu, součástí výkladu pojmu veřejný pořádek. Toto povědomí není třeba dokazovat. Soud plně souhlasí se žalovaným, že všeobecná znalost symbolu policie plyne přímo z postavení Policie ČR coby garanta bezpečnosti ve státě a jedná se o notorietu, kterou není třeba dokazovat.
60. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně namítla, že se žalovaný nepřipustně odchýlil od své dosavadní rozhodovací praxe. V rámci této argumentace poukázala na označení, která odborná literatura uvádí jako typicky rozporná s veřejným pořádkem. Soud již výše připustil, že většinově budou veřejnému pořádku odporovat označení, která svým obsahem podřývají základní hodnoty právního státu. Napodobenina policejního znaku se sice jeví na první pohled nezávadně, žalovaný však domyslel případnou známkoprávní ochranu takového označení do důsledku a správně uzavřel, že její přiznání by rovněž odporovalo veřejnému pořádku. V tomto směru se o žádnou změnu dosavadní praxe nejedná; jde jen o aplikaci již existujících judikatorních východisek na novou situaci, kterou vytvořila žalobkyně.
61. Žalobkyni nelze v žádném případě přisvědčit, že by snad byl žalovaný v tomto ohledu *přespříliš opatrný*. Je to naopak žalobkyně, kdo bezdůvodně zlehčuje závadnost stavu, v němž by komerčně užívala zjevnou napodobeninu policejního symbolu.
62. Protože soud v projednávané věci neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
63. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 18. dubna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu